Ի վերուստ ի վայր իջընդ   ան.
զէ ըզ մէջ Յարութեան տես   եալ.
Սանի և յարկս ի վե   րայ.
յարութեան դըրան յոր մըտ   եալ.
Հայի ի վերայ գու   թին.
զ ձիթենեաց լեառ ըն
միշտ դիտեալ:
Իսկ յարևմըտից կող   ման.
քաղաքին արտաքոյ էլ   եալ:
Մոգուց թագաւորք գայ   ին.
և ի տեղին են իջևան   եալ:
Ըզ ծնունդ փրկչին հարցան   են.
Թէ հրեից արքայն ուր ծըն   եալ:
Եւ պուրծն ալիմէլի   քայ.
ուր վայթուն տարի էր
նընջեալ:
Անտի յառաջ խաչա   վանք.
որ է վըրաց ազգին պէրճաց   եալ.
Սուր զի փայտ սըրբոյ խաչ   ին.
անդ երբեմն էր
իջևանեալ:
Եւ հիւսիսայ ին կող   ման.
սուն զամաղիլն պատ   եալ.
Օրէնս ուսոյց բաբուն   եայ.
և ուր շիրիմ և սոփեան
եայ լեալ: